

aar nedsattes et Udvalg til at fremme Løsningen af dette Spørgsmaal, men efter Konference med den daværende Indenrigsminister kom Udvalget til det Resultat, at der intet var at gøre, og der blev ingen Betænkning afgivet. Spørgsmaalet henhører for Resten ikke under Ministeriet for Handel og Søfart, men ifølge den Form, det ærede Medlem gav sin Hensetting, kan jeg for saa vidt have Lov at svare, at jeg vil søge Forhandling med den højtærede Indenrigsminister trods de tilstedeværende Vanskeligheder og trods den vistnok ringe Udsigt, der er til at udrette noget. Det maa ikke glemmes, at derovre i Hammerum og flere Herreder sidder temmelig mange Smaafolk, som gennem denne Handel faa et ringe Tillæg til deres smaa Indtægter. Naar vi skulde slippe for den ulovlige Omløben, som drives under Paaskud af, at Varerne komme fra Hammerum Herred, ville vi let risikere at ramme disse Smaafolk haardt. Jeg kunde tænke mig, at min højtærede Kollega, Indenrigsministeren, kunde gaa med til noget saadant som at begrænse denne Ret til et vist langt Aaremaal. Et kort Aaremaal kunde det ikke være, thi det er ikke blot en Del af de paagældendes daglige Virksomhed, men de have ogsaa Kapital anbragt deri, for saa vidt som de arbejder med Maskiner derovre. Hvis Handelstandens Organisationer ville være tilfredse med en saadan Ordning, skal jeg gøre mit bedste for at faa min Kollega, Indenrigsministeren til at gaa med dertil.

Det ærede Medlem fra Slagelse omtalte ogsaa en anden Side af dette Spørgsmaal: Omløben paa Landet med Vareprøver. Det ærede Medlem talte om Agenterne, som kørte ud paa Cykle og solgte Varerne direkte til Forbrugerne. Det gør mig ondt at maatte sige til det ærede Medlem, at der ikke er nogen som helst Udsigt til med Haab om Resultat at tage dette Spørgsmaal op til Debat nu. Det drejer sig om et af de Hovedprincipper, som Kampen vil komme til at staa om ved Næringslovens forestaaende Revision. (Afbrydelse). Ja, „forestaaende“. Hvornaar den kommer, tør jeg ikke sige, men det vil ikke være gennemførligt nu at prøve ved en lille Lovændring at røre ved et af de grundlæggende Principper. Spørgsmaalet om, hvorvidt vi skulle bevare den Frihed, som blev given os i 1857, eller om vi af Hensyn til en sund Udvikling af Næringslivet dog maa gaa til visse Indskrænkninger, kan ikke løses ved en Lejlighedslov.

En Ting kunde jeg imidlertid henstille til det ærede Medlem angaaende Spørgsmaalet om Omløben med Varer, der siges at komme fra Hammerum Herred, og det er at bede de interesserede henvende sig til Politiet, hver Gang der er et Tilfælde, hvor de tro, der er sket Overtrædelser af Loven. Lad det undersøge, og indskrænk Dem vel at mærke ikke til en Anmeldelse, men hold Dem efter Anmeldelsen til Disposition for de paagældende Politimestre, saa at disse faa med sagkyndige Folk at gøre, som kunne sige, om der foreligger Falbyden af hjemmegjort Uldgods eller ikke.

Ministerens for offentlige Arbejder (Jensen-Onsted): Siden jeg sidst havde Ordet, er der rettet en Mængde Forespørgsler og Henvendelser til Trafikministeren. Jeg skal fatte mig saa kort, som det er mig muligt, for ikke at spille Tingets kostbare Tid, men jeg er nødsaget til at give Svar paa det meste af, hvad der er fremkommet. Overfor det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted), som omtalte Fabrikken „Scandia“ i Randers, maa jeg henvise til det Svar, jeg allerede gav, sidst jeg havde Ordet, at i Aar er opført den sidste Halvdel af en 2-aarig Bevilling, for hvilken der er udført Arbejde paa Fabrikken „Scandia“, og det er os ikke muligt at faa en yderligere Bevilling paa dette Aars Finanslov. Jeg indrømmer, at det er nødvendigt, at der aarlig fabrikeres nyt Materiel, for at vi ikke skulle komme til at staa overfor en større Mangel paa Jernbanevogne, men i Aar kan der, som sagt, vanskeligt faas mere end denne sidste Halvdel af den toaarige Bevilling. Et andet Spørgsmaal, det ærede Medlem rejste, drejede sig om 8 Stationsforstandere, som led et Tab i Lønning derved, at de staa i en lavere Lønningsklasse, end der faktisk kunde tilkomme dem. Det er Stationsforstanderne ved Stationerne Hillerød, Masnedsund, Lyngby, Orehoved, Aarhus Østbanegaard, Tommerup, Kvistgaard og Gørding. Det er i og for sig rigtigt, at der, da Kommissionen blev nedsat for at klassificere disse Banestationer under Hensyn til Lønningsklasserne, blev gjort disse 8 Stationer nogen Uret. Det er et Spørgsmaal, som vil blive taget op til Overvejelse, idet det den Gang blev bestemt, at der skulde foregaa en Omregulering ved Finansloven for 1910—11. Der foreligger vistnok nærmest en Forglemmelse, jeg skal søge yderligere Oplysninger desangaaende og undersøge,